

УДК 796.071.4

ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ У ГАЛУЗІ СПОРТУ

Віктор МОНЧУК

магістрант

Науковий керівник: **Христина БАРАНІВСЬКА**

викладач кафедри менеджменту та економіки

Львівський державний університету фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)

Управління в галузі спорту налічує багато завдань, що включають у собі будь-яку комбінацію навиків, пов'язану з плануванням, організацією, керівництвом, контролем, складанням бюджету, керівництвом і оцінкою в контексті організації чи відділу, основного продукту чи послуги, які пов'язані зі спортом чи фізичною активністю. Отже, мета полягає у дослідженні організаційно-управлінської діяльності у галузі спорту.

У розвинутому суспільстві завжди діють певні правила та стандарти для кожної галузі діяльності. Як зазначають дослідники, існують загальні принципи професійного організаційного управління. До таких принципів відносяться: компетентність, що включають необхідні навички, що стосуються конкретної галузі управління; знання мети управління, так як саме мета визначає робочі задачі, зміст управлінської діяльності; володіння методами управління, які є оптимальними для коректних задач; спроможність об'єкта управління до змін свого стану; наявність реальних можливостей для практичного здійснення управління [2].

Важливо зазначити, що для організаційно-управлінської діяльності у галузі спорту характерні спеціальні принципи, що включають такі важливі аспекти, як:

- державна підтримка щодо сфери розвитку фізичної культури та спорту. Це підтверджується тим, що державна підтримка сприяє розвитку спорту у країні та підтримує олімпійський рух в загалом [2].

- наукова обґрунтованість. Управлінські рішення повинні базуватися на основі об'єктивних закономірностей.
- системність в управлінні розвитком фізичної культури і спорту.
- врахування спортивних інтересів суспільства при організації для нього певних фізкультурно-спортивних заходів.
- ієрархічність впорядкованості, що містить певні вимоги раціонального розподілу праці.
- Застосування територіально-галузевого розподілу [2].

Отже, можемо зазначити, що на зазначених принципах повинна базуватися організаційно-управлінська діяльність у галузі спорту. Необхідно підкреслити, що у такій галузі є своєрідні управлінські функції, які передбачають: підготовку спортсменів високого класу, пропаганду фізичної культури, науково-методичне забезпечення, оздоровлення населення, будівництво спортивних споруд, медичний контроль, проведення змагань і встановлення міжнародних змагань [3].

Організаційний процес є достатньо складним видом діяльності. Складність такого процесу полягає у необхідності вибору рішення із безлічі можливих альтернатив, кожна із яких не поступається решті з точки зору раціональності прийняття організаційного рішення. А кінцевим результатом організаційної діяльності завжди є вибір певної позиції, який у підсумку формує організаційну структуру [2].

Головними функціями управління є організація, планування, контроль та мотивація. Усі чотири функції передбачають необхідні компетенції. З точки зору організації та управління фізичною культурою і спортом принципове значення має світоглядна інформація, яка відображає відношення людей до фізкультурно-спортивної діяльності у вигляді комплексної характеристики їх потреб в занятті фізичними вправами і різними видами спорту. Вибір залежить від того, як і під дією яких джерел формується їх світогляд [1].

Отже, можемо зробити висновок, що організаційно управлінська діяльність у галузі спорту включає багато аспектів та принципів, що є дуже

важливими у такій сфері. Використовуючи основні принципи управління такі, як системності, оптимальності, мотивації, економічності та задоволення потреб й інтересів сторін менеджмент у спорті забезпечить цілеспрямовану модернізацію та диверсифікацію відносин у спортивній галузі [4]. Організація та управління спортивної галузі також досліджує процеси управління і відносини всередині них, намагаючись виявити закони і принципи, які ними управляють, і розробити нові системи, методи, прийоми і методи управління для отримання, підтримки і підвищення конкурентоспроможності. Таким чином, важливість науки управління надається вивченню управлінських відносин і процесів. Названі принципи є природними і необхідними, а знання про окремі функції та зв'язувальні процеси дають уявлення про зміст процесу управління, його послідовність та особливості.

Список використаних джерел:

1. Бака М.М., Шань-Дань, Томашевский І.Я. Підготовка і використання культурно-спортивних кадрів на Україні на етапі переходу до ринкових відносин //Фізична культура, спорт та здоров'я,- Харків : ХДІФК,- 1997.- С.325-328.
2. Жданова О.М. Управління фізичною культурою: навч. посіб. для фізкультур. Вузів. - Л.: Вільна Україна, 1996. - 127с.
3. Жданова О. М., Чеховська Л. Я. Управління сферою фізичного виховання і спорту : навч. посіб. - Дрогобич : Коло, 2009. - 224 с. - ISBN 978-966-7996-63-5.
4. Павленчик Н. Ф., Павленчик А. О. Менеджмент у спорті: теоретичний аспект. // Економіка. Управління. Інновації. Серія : Економічні науки. - 2016. - № 4. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2016_4_11.